

ПРОТОКОЛ

№ 107

гр. Варна, 08.04.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева и прокурора П. М. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Росица Ант. Тончева Въззивно частно наказателно дело № 20243000600097 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 13:40 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Варна се явява прокурор **К.**

Подсъдимият **с. Д. Р.**, редовно призован, явява се лично и с **адв.М. Д. Я.** от **АК-ДОБРИЧ**, редовно упълномощен от преди.

Подсъдимата **А. Т.**, редовно призована, явява се лично и с **адв.А. А. А.** от **АК-ВАРНА**, назначен за служебен защитник в предходната инстанция.

Явява се и **П. М.** – преводач от немски език.

На основание чл.21, ал.2 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА П. Д. М. за преводач, който да извърши консекутивен превод от български на немски език и от немски на български език.

Снема се самоличността на преводача:

П. Д. М. – 55 год., бълг. гражданка, неосъждана, без родство със страните, запозната с отговорността по чл.290, ал. 2 от НК.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

АДВ.Я.: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам

искания за отводи.

АДВ.А.: Да се даде ход на делото, няма да соча доказателства. Нямам искания за отводи.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което и

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО
ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, не поддържам протеста на ОП-Варна. Считам, че действително в изготвения обвинителен акт е налице противоречие между описаната в обстоятелствената част фактическа обстановка и обвинението, като в обстоятелствената част е отразено, че съпричастността на обв. А. Т. към убийството се изразява на първо място в подбуждането на обв.Р. към физическо осъществяване на убийството. След това в мотивирането на извършителя Р. чрез заплащане на парична сума за да извърши той лично убийството, както и чрез действията на обв.Т. по наливането на алкохол на пострадалия приживе с цел да отслаби евентуално негова съпротива към момента на извършване на убийството. Въпреки, че от установената фактическа обстановка става ясно, че към момента когато обв.Т. му е наливала този алкохол, пострадалият вече е бил в напреднало алкохолно опиянение, вследствие на употребен преди това от него алкохол през деня. При тази фактическа обстановка в диспозитива на обвинението деянието на обв.Т. е квалифицирано като съизвършителство. След връщане на делото в разпоредително заседание за да се изясни в какви точно действия се изразява участието на подс.Т., прокурор от ОП-Варна в своя протест се е аргументирал с посочване на съдебно решение № 513 от 25.10.1984 г. по н.д. № 521/1984 г. на Второ нак.отделение на ВКС. За да се мотивира, че наличието на предумисъл при убийството означава, че съучастниците следва да отговарят за съизвършителството.

На първо място следва да се посочи, че казуса за който се отнася това решение според мен не е идентичен с настоящия. В посоченото в протеста съдебно решение се коментира казус, при който двамата съучастници са

имали намерение да извършат съвместно убийството, заедно да участват в изпълнителното деяние, като за целта отишли в кафенето, където по-късно е извършено убийството - единия въоръжен с нож, а другият с брадва. Освен това в случая следва да се посочи, че съгласно чл.130, ал.2 от ЗСВ задължително за органите на съдебната и изпълнителната власт са решения на казуси, обективирани в тълкувателни решения. Доколкото закона не установява други съдебни актове с обвързваща сила извън тълкувателните върховни съдилища, то няма и друга съдебна практика със задължителен характер. Т.е. посоченото в протеста съдебно решение няма задължителен характер, макар, че и неговия смисъл с отчитане на различията в казусите не е точно такъв, какъвто се изопачава в протеста. В този смисъл на свой ред искам да посоча постановление № 2 от 16.12.1957 г. на Пленума на ВС, изменено и допълнено с тълк. Постановление № 7 от 06.07.1987 г., до сежко някои въпроси на умишлените убийства, в което е разяснено, че съучастието в извършване на умишлено убийство може да се изрази в три форми. Искам да наблегна на това, че тълкуването направено от ВС в това тълкувателно постановление не е идентично с разбирането вложено в протеста на прокурора от ОП-Варна, защото не всяко предварително разпределение на ролите досежно осъществяване на убийство означава, наличие на съизвършителство, а само в това предварително разпределение при което всеки от участниците има своя роля именно при осъществяване на изпълнителното деяние.

Моля да бъде потвърдено определението на Окръжен съд Варна за връщане на делото поради допуснато съществено процесуално нарушение.

АДВ.Я.: Уважаеми Апелативни съдии, аз намирам, че има резон в постановеното определение от Окръжен съд, с което е прекратено съдебното производство по отношение на двамата подсъдими и делото е върнато на прокуратурата за отстраняване на конкретно установени процесуални нарушения касаещи и гарантиращи правото на защита и на двамата подсъдими. В допълнение към изложеното от окръжния съд ще си позволя да маркирам само няколко кратки съображения, свързани с квалифициращите признаци на престъплението в което те са обвинени. Никъде в обвинителния акт не се сочи защо, и на база на кои факти прокурорът твърди, че убийството е извършено по особено мъчителен начин, освен на едно

единствено място в обвинителния акт. Нещо което се отличава от изложеното в СМЕ, че смъртта е настъпила за съвсем кратко време.

На второ място, по отношение безпомощното състояние на пострадалия, тук прокуратурата си противоречи. На стр.8 от обвинителния акт се сочи, че пострадалия се е отбранявал и се опитвал да удари извършителя, което пряко оборва твърдението на прокуратурата, че подсъдимия е бил в толкова тежка фаза и степен на алкохолно опиянение, че той е бил в безпомощно състояние, което не е така. Това се опроверга и от по-предно изложено от прокуратурата на стр.8, където се сочи, че той сам е слязъл от буса, когато подсъдимия е спрял за да облекчи своите естествени нужди, което означава, че той не е бил в безпомощно състояние.

Нито думичка има и относно наличието на користна цел у подс.Т., докато за моя подзащитен се твърди, той бил получил предварително сумата от 10 хил. евро за извършване на престъпление, то по отношение на подс.Т. не се среща нито едно изречение в какво се състои нейната користна цел.

В тази насока смятам, че е резонен съдебния акт на Окръжен съд Варна и моля да го потвърдите.

АДВ.А.: Уважаеми Апелативни съдии, моля да оставите без уважение така депозирания протест от страна на АП-Варна. Считам, че същият е неправилен, незаконосъобразен и най-вече немотивиран. Чест прави на представителя на държавното обвинение, че не го поддържа, както и че посочи, че соченото съдържание в протеста решение е несъотносимо към казуса пред който сме изправени пред Вас. Изцяло споделям доводите изложени както в съдържанието на първоинстанционното определение, а така също и изложените от колегата Я., и няма да ги преповтарям. Моля да потвърдите първоинстанционното определение като правилно и законосъобразно.

ПОДС.Р.: Моля да се потвърди определението.

ПОДС.Т.: Аз също поддържам казаното от адвоката ми.

СЪДЪТ след тайно съвещание обяви, че ще се произнесе със съдебен акт в законния срок, за изготвянето на който страните ще бъдат уведомени писмено.

На преводача П. М. да се изплати възнаграждение в размер на 60.00 лв. /из.1 бр. РКО/.

ПРОТОКОЛЪТ изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____